

escola

nº 55 - abril 2012

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT I D'ES LLEDONER

Som
Cooperativa!

SUMARI

Notícies de l'escola	4
Departament d'Educació Física	
Diada psicomotricitat	13
Es nostres nins en el bàsquet.	14
Sa Tanqueta	
L'evolució de l'hortet durant aquests mesos . . .	16
Sant Alfons, records d'infància	
Tòfol Bennàssar Manresa	18
Qui és qui?	20
Educació Infantil:	
Importància de les activitats quotidianes.	22
Un, dos, tres ... I jugam!	24
Educació Primària:	
El nostre poble (1er)	26
Visitam la fundació Cosme Bauçà (2on)	29
Visita al diari de Mallorca (3er).	33
Cal lgrames (4t)	34
Entrevista Las Hienas i Los romànticos (5è)	36
El còmic (6è-A)	38
Sortida al poblat talaiòtic de S'Illot (6è-B)	39
Educació Secundària:	
Escultura a plàstica (1er)	40
Gregueries (1er A)	42
El món (2on A)	43
Artesania (2on B)	44
Viatge a la Masella.	46
Fins aquí hem arribat	49
PQPI: projecte de tecnologia (Mod. volunt.)	50
Magisèries	
Joan Isidre Albons.	53
Dept. Atenció a la diversitat	
El món amb uns altres ulls	56
Blocaires	
Orientar famílies: prevenir conflictes	
Anna Iglesias, M.Helena Tolosa	58
Arxiu fotogràfic	60
L'escola en català.	62

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
ES LLEDONER

EDITORIAL

Les cooperatives d'ensenyament de les Illes Balears manifesten en el seu trets d'identitat que la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears, és la llengua vehicular d'ensenyament i d'aprenentatge dels seus centres educatius. Les escoles cooperatives assumeixen que la llengua catalana s'ha d'emprar habitualment a tots els contextos del centre, és a dir, com eina bàsica de relació entre tots els seus membres de la comunitat educativa, en la gestió i en les comunicacions externes. També s'han de crear situacions en què s'usi més enllà del recinte escolar amb la intenció de posar-la al mateix nivell que la resta de llengües d'àmbits europeus.

La llengua catalana ens identifica com a poble. No es pot oblidar que l'any 1986 totes les forces polítiques consensuaren una Llei de Normalització Lingüística que donà la possibilitat de cohesionar millor la societat i alhora protegir la cultura i garantir els drets lingüístics dels ciutadans de les illes.

Per tot això, les cooperatives d'ensenyament de les Illes Balears SOL LICITEN a l'administració:

- el manteniment de la Llei de Normalització Lingüística com a garantia d'igualtat i d'oficialitat jurídiques entre les diferents llengües de l'Estat

- i el respecte a la decisió dels seus Consell Escolars i dels seu projectes educatius per poder seguir desenvolupant l'aprenentatge en llengua catalana com fins ara estava succeint.

LLUTAM PER LA NOSTRA LLENGUA

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot
Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny i maquetació: Francesc X. Mas Monserrat, Mª Antonia Vaquer Maimó
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Impremta LLOPIS

VALOREM LA VIDA

A punt de rodar clau al mes de gener, l'escola celebra la Diada de la No Violència i la Pau. Enguany, sota el lema *Valorem la vida*, són moltes les activitats que s'han organitzat des dels diferents cicles per engrescar tot l'alumnat en un dia que hauria de tenir especial transcendència.

Els nins i nines del segon cicle d'educació Infantil al principi de la darrera setmana varen elaborar un mural amb les lletres PAU i els símbols de la mà, coloms i nins que es donen la mà. El divendres dia 27

sortiren al pati tots els nins d'educació infantil plegats. Els de primer cicle varen fer un colomet blanc i els de segon cicle una bandereta amb les lletres PAU. Una vegada tots plegats, cantaren la cançó "La

distància més curta" i amollaren coloms davant la boca oberta de molts. I clar, pengueren el vol.

Els alumnes de primària també organitzaren un cicle d'activitats variades per commemorar aquesta celebració: a part de les tradicionals cançons amb la temàtica adient, decoraren el pati de l'escola amb motius al·lusius al tema i col·locaren també una gran pancarta. El lledoner del mig del pati també va fer-se protagonista: va haver de conviure amb una cadena blanca feta de paper per tots els alumnes de primària. La cloenda final de la festa va ser la cadena humana que feren a la plaça Pax i l'amollada de coloms. Aprendre a valorar i gaudir d'allò que un té (família, amics, escola, aliments) sobretot tenint en compte que hi ha molts d'infants que se'n veuen privats va ser un dels principals objectius que se marcaren per a aquest dia.

Per acabar amb el repàs d'aquestes activitats, els alumnes de secundària i de PQPI muntaren un concurs de videoclips. Consistia en triar cançons d'actualitat la temàtica de les quals havia d'esser la denúncia social d'actes com la discriminació, els maltractaments, la violència en qualsevol de les seves formes, etc. Amb mitja hora de preparació d'atrezzo i maquillatge,

posaren en escena cada grup una escenografia atrevida i molt gràfica, en alguns casos. Gairebé dues hores de danses i música ompliren la darrera franja de la diada. A part, s'elaborà un cartell amb el lema de la diada que es va penjar a l'entrada de l'edifici de secundària.

ARA ARRIBA EL CARNESTOLTES, ENS POSEM A DONAR VOLTES...

...Ens posem una desfressa/ can-tem, ballem i fem fressa! I és que el rei Carnestoltes, aquell home tan divertit que ens visita cada any, no ha deixat de fer-ho enguany. No en faltaria d'altra! Ens va fer tres comandes als infants de l'escoleta: un dia venir amb un complement de desfressa, l'endemà convertir-nos

en cuiners duent un bon davantal i el darrer dia de Carnaval, abans de donar la benvinguda a la senyora Quaresma, ens va convidar a anar a l'escola tots desfressats. Quin atreviment! Tant els nins com les mestres d'infantil s'apuntaren a la gresca, sense excepcions. I que el proper any continuï pensant amb tota la nostra escoleta. Visca la festa!

DONACIÓ DE TAULES I CADIRES

La Universitat de les Illes Balears ha modernitzat el mobiliari de les seves aules. No seria notícia aquest canvi de fesomia si no fos perquè les taules i cadires substituïdes han estat donades al col·legi Sant Alfons. Són mobles en perfecte estat, diríem que gens esquinçats, i que han servit per moblar les aules de secundària i anar descartant aquelles taules i cadires més obsoletes de l'edifici de primària. Tot un preuat regal!

ROBATORI A L'EDIFICI DE PRIMÀRIA

Una vegada més, i per desgràcia, han entrat lladres a l'edifici de primària. No se n'han emportat gaire cosa (una cafetera, pots de fuagràs, un paquet d'espaguetis, un telèfon mòbil i devers 150 € en metàl·lic), ara bé, la destrossa del mobiliari i les instal·lacions ha estat considerable. No cal esmentar el fàstic i la indignació que produeixen fets com aquests entre la comunitat educativa.

ANEM DE RUA I DE FUNERALS!

Quin temps fa!? Potser si d'una vegada aconseguirem endevinar ens estalviariem molts de mal de caps. Però la qüestió és que ara per ara, ens quedam només amb la frase per presentar el que ha estat el tema de la rueta d'enguany.

Que trobau que fa fred? Els nins de zero a dos anys, desfressats de ninots de neu no en passaren gens ni mica! Ara bé, si la cosa s'embruta comencen a sortir els núvols de colors blancs, cels o els terribles grisos. Els nins de dos a quatre anys bé que ho saben! Una bufada de vent i llavors només es tractarà de tenir paciència perquè comencin a caure les primeres gotes. I així fou: darrera la comitiva dels núvols, els nins de cinc anys sortiren refrescant una mica l'ambient. Després de tot aquest panorama, va sortir el sol (quina sort!) de la mà dels alumnes de primer de primària. I així podríem continuar la nostra demostració de saviesa al voltant de tanta meteorologia. L'arc de sant Martí fou més lluit que mai amb els nins i nines de segon curs; els flocs de neu, els més cridaners de la història de la contrada. I què hem de dir de la Rosa dels Vents dels alumnes de quart? Una passada! Gairebé a la fi de la processó els llamps enfurismats dels nins i nines de cinquè feren més renou que la tamborrada d'Es Lledoner que venia fent de les seves pels carrers de la vila. Uf! Tanta sort del termòmetre que lluien els de sisè per arribar a tenir una mica més de control sobre la calor i el fred.

Els alumnes d'ESO s'animaren a fer una petita comparsa desfressats d'homes (i dones!) del temps, tots ells fent del personatge una versió molt particular.

Quin temps que fa!

Per acabar amb la festa la comitiva fúnebre de l'**enterro de la sardina** anunciava mort del carnaval i l'arribada de la pèssima quaresma. Una comitiva d'alumnes de secundària, en representació de la institució escolar "acudí" a l'enterrament de la sardina, organitzat per l'Ajuntament de Felanitx i a fer quatre plorades durant la vetlla. Una vegada més, la família de la víctima es trobava molt afligida, i passejà el seu dol pels carrers de Felanitx rebent el condol de coneguts i amitats diverses. Acabada la missa d'acomiadament, la sardina fou cremada dins el fogueró amb tota la serietat i solemnitat corresponents i la festa va començar! A

part de la torrada, els alumnes de quart d'ESO muntaren una parade-ta de dolços que no tingué com-petència.

III CONCERT SOLIDARI DE LES COOPERATIVES D'ENSENYAMENT

Per tercer any consecutiu, la Unió de Cooperatives de Treball Associat de les Illes Balears, a través de la Sectorial d'ensenyament, ha organitzat el III Concert Solidari a benefici de l'associació *Down i més*. Es tracta d'una trobada musical en la qual participen grups d'alumnes de les cooperatives d'ensenyament amb un objectiu molt senzill: treballar el valor de la igualtat i la inclusió de totes les persones, no només dintre de les aules sinó per extensió a tots els àmbits socials.

La proposta enguany s'ha duit a terme en un context molt especial: el Teatre Principal de Palma. Mal-

grat el fred que va fer a Ciutat el passat divendres dia 3 de febrer, la platea i les llotges testimonien un ple absolut. Públic de totes les edats assistiren a un espectacle musical de dues hores de durada, presentat amb mestratge per l'actriu Alexandra Palomo. Hi assistiren com a convidats la Directora General Margalida Ferrando, el Director General d'Universitat el Sr Miquel Deyà, la Sra Margalida Moner com a Directora de la Fundació Teatre Principal, el Director Gerent de la Fundació Sr Antoni Sora i la vicepresidenta d'UCTAIB Malena Riudavets i el president de l'associació *Down i més*, el senyor Andreu Valls.

Quasi dos-cents alumnes d'entre sis i divuit anys, vessaren damunt l'escenari art, il·lusió, sentit del ritme i, sobretot, l'empremta dels valors que l'educació cooperativa inculca basats en la solidaritat i la igualtat d'oportunitats. L'escola Sant Alfons (Es Lledoner) va actuar amb un grup de nou alumnes de secundària que, dirigits per Francesca Adrover Tirado, interpretaren

El fandango des Convent i *La balada d'en Lucas* dues peces adaptades per a flauta, saxo, guitarra, clarinet i trompa. Les altres escoles participants foren Arts i Sons de Porreres, Mata de Jonc, CIDE, Aula Balear, Es Liceu, Gorg Blau, totes aquestes del municipi de Palma. El resultat demostra la bona feina feta pels professors de música de cada escola i la professionalitat i la implicació que demostraren des dels més menuts fins als alumnes més grans.

Al final de les actuacions, la Vicepresidenta de la UCTAIB, Male-

na Riudavets, va lliurar el xec solidari al president de l'associació *Down i més*, el Sr Andreu Valls amb l'import de tota la recaptació de l'espectacle de les cooperatives que superarà els dos-mil euros. La clausura d'aquest concert tan particular va consistir en un cant conjunt de la cançó *We are the world* en català.

Cal dir que aquesta és una de les activitats programades en el marc de la celebració de 2012 com a Any internacional de les Cooperatives.

ESTIMAM LA MARE TERRA

Els alumnes de quart de primària feren una excursió al Calvari. Això no seria notícia si no fos per-

què ho feren fora de l'horari escolar, a partir de les cinc de l'horabaixa. I el motiu era molt clar: es pretenia que els alumnes observassin què és EL QUE NO HAN DE FER quan van de visita a qualsevol dels paratges naturals de l'illa. En el cas del Calvari, pogueren veure com després d'un any de la gran tasca duta a terme pel Taller Ocupacional, amb uns resultats molt satisfactoris, ja es deixa veure l'abandó i els trets de persones gens sensibilitzades amb l'entorn que hi van a passar una estona deixant residus, cendres i esquitxos de pintura de colors a una paret de pedra seca preciosa. Els nins i nines demostraren gran sensibilitat i aprengueren *in situ* les conseqüències de l'incivisme per tal d'evitar-lo.

GUANYADORS DE NADAULA

Amb l'objectiu de premiar l'aula amb el millor disseny d'ambient de l'edifici de secundària, es va organitzar al final del trimestre la pri-

mera edició d'un concurs de decoració d'aula. El tema, Nadaula, havia d'estar inspirat en les festa de Nadal (què si no, amb aquest nom). La participació dels alumnes, inclosos els de PQPI i mòduls voluntaris, fou màxima i tots s'hi engrescaren molt, de tal manera que el jurat va tenir molta feina a l'hora d'atorgar el premi a l'aula guanyadora. Al final, tot tenint en compte els criteris prèviament establerts, guanyaren els alumnes de quart B d'ESO. El premi fou un bon berenar per a tota la classe fet per na Bàrbara nostra al bar de l'edifici de secundària.

PROFESSORS EN PRÀCTIQUES

Una vegada més, a punt de finalitzar els seus estudis de magisteri, han vingut a l'escola a fer les pràctiques a les nostres aules mestres de primària. En aquesta ocasió ha estat na Magdalena Garcia, que va ser també, en el seu moment, alumna del col·legi.

LA PREJUBILACIÓ DE MARGALIDA MAS

Aprofitant el dinar de Nadal que fan cada anys els socis i treballadors de la cooperativa, es va fer la cerimònia de lliurament de la insígnia d'or del Lledoner a Margalida Mas, que durant aquest curs s'ha adherit a la prejubilació. Les seves companyes del cicle d'educació infantil li regalaren un emotiu discurs d'acomiadament, tot i que encara farà unes

poques hores anuals de feina amb elles. Per no perdre els bons costums! El president Antoni Vicens va ser l'encarregat de lliurar-li el guardó com a representant de la cooperativa.

DESTÍ? EL MÓN!

Es tornen sentir el motors dels avions i ja de ben a prop! Els alumnes de l'escola han fet durant el mes de març els viatges que s'organitzen tradicionalment des del principi del curs. Al cicle de primària, els alumnes de sisè han visitat Barcelona i han vingut amb els ulls plens d'experiències. Quant a l'ESO, dos són els viatges estel·lars: el viatge a la neu i el viatge d'estudis. Per una qüestió de canvi d'aires, enguany no han anat a Núria a esquiar. El destí han estat les pistes de La Massella: quantitat d'opcions per gaudir de l'esport blanc intensament.

Els alumnes de quart de secundària han anat de viatge d'estudis a Lisboa, la terra de Pessoa, Saramago, dels *pasteis* de Belem i dels fados...Muito obrigado!

NOVETAT A LES PROVES IAQSE A SECUNDÀRIA

Durant el segon i tercer trimestre, estam preparant les proves d'Aplicació de l'Avaluació de Diagnòstic del sistema educatiu que proposa, per llei, la Conselleria d'Educació. Enguany toca establir l'avaluació a partir dels resultats que s'obtingran de la tasca de seguiment feta amb els alumnes de segon de secundària i les seves famílies. La novetat, però, és que la nostra escola ha estat seleccionada de forma aleatòria, d'entre tots els centres educatius de les Illes en els quals s'imparteixen estudis de 2n d'ESO, *per formar part de l'avaluació mos-*

tral (mostra de contrast o de referència), que té com a finalitat oferir a la resta de centres de la comunitat uns referents per a una visió completa i contextualitzada del'avaluació diagnòstica de cada centre. El grup triat a l'aztar ha estat el de segon A. Això significa que per a l'avaluació d'aquest grup disposarem d'aplicadors i correctors externs que se'n faran càrrec d'obtenir-ne els resultats. Seguirem informant.

CONCURS TOT FELANITX

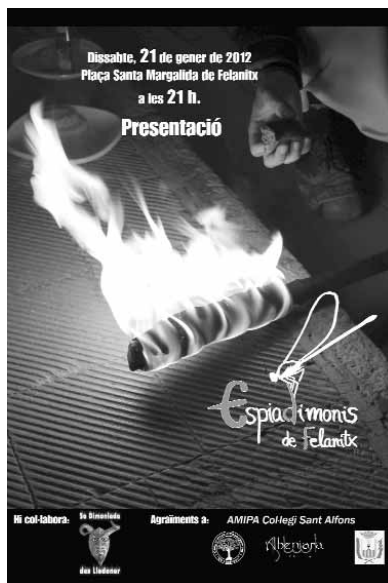
Des de l'equip comunitari dels serveis socials de Felanitx han inaugurat una pàgina web. Abans de l'estrena convocaren un concurs de disseny de logotips entre els alumnes des Lledoner i l'IES Felanitx per tal d'obtenir un logo identificatiu. El guanyador del concurs (que se'n portà una tableta digital per dibuixar) fou Fernando Vizquete, de quart de secundària de l'escola Sant Alfons. La pàgina es pot consultar la següent direcció web: <http://www.totfelanitx.org/>

FOC I RENOU PER SANT ANTONI!

Carrer Major per avall i més renou que mai! Així tornà ressorgir la Dimoniada Es Lledoner de camí cap al fogueró de Sant Antoni que organitza l'AMPA cada any a finals del mes de gener. I és que no hi ha fred que valgui quan el premi és un bon sopar al voltant del caliu.

Els tamborers també feren de les seves: després de moltes setmanes, i dirigits per Maria Adrover, feren ressonar de bell nou les façanes i les faroles i semblava, de veritat, que s'obrien les portes de l'infern. Percussions conegudes, altres d'innovadores...el repertori no deixà indiferent a ningú. Al final de la representació, per dir-ho així, els tamborers de la Dimoniada participaren al baptisme de foc (mai millor dit) d'una nova colla de dimonis: els

Espiadimonis. Esperem que l'any que ve la fua sigui, al menys la mateixa!

SUPORT A L'ANY INTERNACIONAL DE LES COOPERATIVES

A la sessió plenària del Parlament de les Illes Balears, celebrat dia 21 de febrer, es va aprovar per unanimitat de tots els grups parlamentaris la Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu de la celebració de l'Any

Internacional de les Cooperatives. A l'acte han assistits representants de les cooperatives de treball, UCTAIB, i de les cooperatives agroalimentàries de les Illes Balears. En aquest escrit es posa de manifest la seva voluntat de col·laborar i donar suport a les activitats de promoció del cooperativisme que s'impulsin a la nostra comunitat autònoma durant el 2012, Any Internacional de les Cooperatives.

Cooperativistes al Parlament Balear

Diada de Psicomotricitat

La nostra escola, com cada any, pren part de les activitats organitzades per l'àrea d'esports del Consell de Mallorca. Dissabte dia 28 de gener va tenir lloc la primera diada d'aquest curs dedicada a la de psicomotricitat que es va dur a terme al poliesportiu municipal de Montuïri. Foren 28 els nins i nines d'entre 3 i 6 anys de la nostra escola que hi participaren. A les 9.15h del matí ens trobàrem al passeig d'Ernest Mestre per partir en autocar cap a Montuïri.

La temàtica de la diada era Els Continents del Món i l'activitat es va organitzar en cinc estacions:

- Europa: destinada als jocs de construcció, de tacte, d'obstacles...
- Àsia: destinada als jocs simbòlics i a les disfresses.
- Amèrica: on hi havia un circuit d'obstacles per als indis i els vaquers.
- Oceania: destinada a la part més artística en què els nins pogueren dibuixar lliurement.
- Àfrica: amb un castell d'inflables i on es practicaren també mini-esports.

La diada ocorregué sense cap incidència i els nins i nines participants es pogueren divertir molt durant el matí.

Esperam que a les properes diades puguin ser més els nins i nines que es diverteixin amb aquest tipus d'activitats.

Departament d'Educació Física.

ELS NOSTRES NINS EN EL BÀSQUET

Salutacions seguidors del bàsquet! Aquí us contarem com ens van les coses aquest any en el món de la cistella, anticipant-vos que han anat molt bé! Durant el curs els nostres nins ja han disputat fins a 5 jornades, i encara en queden. Aquesta temporada hem aconseguit formar 3 equips, un més que l'any passat! Les seves edats estan compreses entre els 3 i els 10 anys. El nou equip d'enguany són els més petitets de tots, és una passada veure'ls jugar i com gaudeixen. L'esmentat equip està format per nins i nines d'etapa infantil. Després en tenim una categoria d'iniciació (1r i 2n EP) i l'altra a benjamí (3r i 4t EP), més grans ja es federen.

Les jornades han estat a Lluçmajor, Porreres, Montuïri, Campos, Felanitx i Santanyí.

CATEGORIA PRE-INICIACIÓ

Pre-iniciació (P4 i P5 d'EI)

Com hem dit és un passar gust veure com tan petits corren i s'esforcen per intentar fer cistelles. Enguany no es poden demanar resultats de cap tipus, i de l'únic que es tracta es que juguin fent bàsquet, i això si està més que aconseguit. Mooolt bé estrelles!

La seva entrenadora és na *Neus Guardiola*, i els menuts components són: *Alan Nchaso Llull*, *Xisco Nicolau Sunyer*, *Mateu Julià Obrador*, *Xavier Nicolau Binimelis*, *Francesc Serra viñals*

Mestre, Toni Melià Cortès, Joan Obrador Manresa, Toni Sánchez Almodóvar, Salvador Pedales Cerro i Wendy Díaz Martínez.

CATEGORIA INICIACIÓ

La majoria ja varen jugar l'any passat i vaja si es nota. Els entrenadors fan una bona feina i això queda reflectit. Demostren molta il·lusió i ganes de millorar a cada entrenament i partit, així tot és més fàcil. Enhorabona màquines! El seu balanç ara mateix és de 4 guanyats i 2 perduts, força bé, anant 3rs a la classificació.

Els seus entrenadors són en *Josep* i en *Jaan*, i els cracks són: *Joan Lladó Oliver*, *Blai Virgilio Vera*, *Javier Carreiro Rozas*, *Friedrich Heer Salvà*, *Biel Nicolau Sunyer*, *Àngels*

Ortega Adrover, Bartomeu Salvà Mas, Santi Almodóvar Fuster, Neus Pou Roca, Pere Serravinyals Mestre, Miquel Uguet Pons, Miquel Mateu Uguet Juan, Alberto Simón Luengo Valens, Jaume Pau Luengo Valens, Mª Isabel Adrover Vidal, Mª Jesús Jiménez Ferrández, Joan Albert i na Laura.

Els seus resultats han estat els següents:

J. Corb Marí 10 – Sant Alfons 22
 Lluçmajor 24 – Sant Alfons 18
 Santanyí 12 – Sant Alfons 20
 Porreres 16 – Sant Alfons 26
 Joan Capó 20 – Sant Alfons 10
 Sant Alfons 18 – Porto Colom 8

Iniciació (1er i 2on de primària)

CATEGORIA BENJAMÍ

Aquests també la majoria ja varen jugar la temporada passada i això es veu. Molta qualitat a les seves accions i coratge. Una feina molt ben feta per part dels entrenadors. La constància, en tot, dona els seus fruits, i aquí en tenim una prova. Molt bé nins! Ara mateix compten els seus partits per victòries, a més amb alguna d'escàndol com veureu. Així idò, estan co-líders empatats sense cap derrota. Els seus entrenadors són en *Toni* i en *Tià*, i els futurs NBA són: *Maria Villalonga Suñer, Aina Vicens Mora, Miquel Àngel Amengual Artigues, Pere Oliver Cantallops, Jaume Bordoy Adrover, Joan Nicolau Binimelis, Caterina del Mar Barceló Valens, Pere Antoni Bosch Bordoy, Paula Agüera Ruiz, Lluís Serra Adrover, Jaume Obrador Wasserthal, Sebastià Antich Barceló i Joan Talavante Oliver.*

Els seus resultats són:

Sant Alfons 78 – Cas Concos 12
 J. Corb Marí B 4 – Sant Alfons 64
 Sant Alfons 42 – Llosetina 10
 J. Corb Marí A 12 – Sant Alfons 94
 Sant Francesc 20 – Sant Alfons 35
 Sant Alfons 32 – Santanyí 28

Benjamí (3er i 4t de primària)

Enhorabona i gràcies a tots per fer-nos lluir els nostres colors per tota la comarca! Molta diversió i feina per a seguir millorant! Un, dos, tres... **SANT ALFONS!**

Jaume Barceló Coronado

L'evolució de l'hortet durant aquests mesos...

Des que vam entrar el primer dia a l'hortet, un calorós dia de setembre, després de tot un estiu, aquest ha canviat i evolucionat considerablement. Llavors, pareixia que entraven en ple cor de l'Amazones, mentre que ara es pot dir que té un aspecte més hortolà i familiar. Però perquè això hagi estat possible, els alumnes de tercer de ciències experimentals ens hi hem hagut

d'aferrar fort. Han estat molts de dies de feina; entre llevar herbes, cavar, plantar, i altres tasques.

Primer vam haver de llevar les males herbes que havien envaït a poc a poc el nostre hortet, però que a final d'estiu ja havien crescut més de quatre pams. Cal dir que les xapetes varen ser de gran ajuda.

Llavors vam haver de cavar i posteriorment sembrar les llavors, que a poc a poc han anat donant el seu fruit. Nosaltres vam sembrar pastanagues, mentre que els nens i nenes de primària van sembrar les lletugues, els estri-gassons, les faveres i les cebes, entre d'altres.

Però disposar d'un hort requereix un manteniment constant i d'això ens encarregam nosaltres, amb la incondicional ajuda d'en Tòfol Fontanet. Cada cert temps, mes i mig aproximadament, anam allà acompanyats d'un armament de cànecs i xapetes i llevam les males herbes que han crescut i que fan la competència a les altres plantes que sí ens interessien. Cal dir que totes les hortalisses que resulten de l'hortet van destinades al menjador escolar,

que llavors és la mà que alguna vegada ha alimentat molts dels nostres alumnes. També hem de recalcar que l'hortet és cent per cent ecològic, és a dir, que no utilitzam cap casta de pesticida.

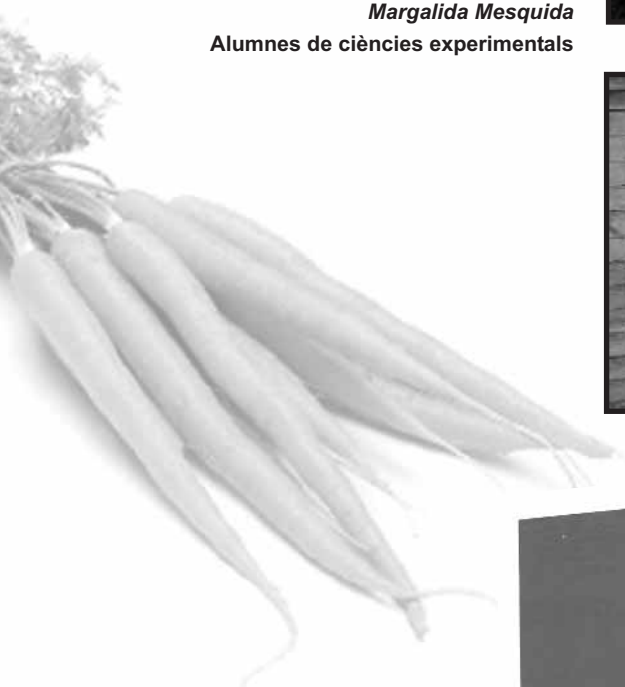
En aquestes imatges que us mostrem podeu observar l'evolució de l'hortet i quines són les diferents activitats que hi hem duit a terme.

Esperem, finalment, que la primavera vengui acompanyada d'unes condicions favorables que ens permetin obtenir una bona collita.

*Felicitat Mestre
Marino Talavante
Antoni Roig*

Margalida Mesquida

Alumnes de ciències experimentals

"SA TANQUETA"
Hort escolar ecològic
Cooperativa d'Ensenyament Es Lledoner

SANT ALFONS, RECORDS D'INFÀNCIA

Quan me varen comentar si volia fer un escrit a la revista com ex-alumne de l'escola de Sant Alfons vaig pensar *uf! vaja papereta!* Que si el pas per Sant Alfons ha influït en la meua vida i el meu futur, això segur. Una part de la meua vida, o sigui moltes hores i hores, les passàvem allà; d'aquesta etapa coneixes els amics, els bons amics que, per ventura, els tindràs tota la vida. Realment ha estat així, de fet n'hi ha encara un que de tant que li va agradar anar a Sant Alfons se va treure la carrera de Química i ha acabat essent professor: en Maties Roig. I ara que hi pens: de la nostra quinta hi ha uns quant professors més com en Joan Xamena o na Margalida Nicolau. Una aferrada per ells!

Que si el pas per Sant Alfons ha influït en la meua vida i el meu futur, això segur.

Ara parlant una mica més seriosament, pens que ja fa 35 o 36 anys quan ma mare m'acompanyava a Ses Trinitàries com jo ara acompanyo la meua filla petita Aina que té 4 anys. Com passa el temps!! Els records d'allà són més borrosos, me'n record més de La Caritat. Allà d'ençà el primer curs amb Don Gabriel, passant per les dues Apol.lònies, Monserrat i Gomila, a quart el mític Tòfol Fontanet... Varen ser uns anys molt divertits en què aprenguérem moltes coses amb un

ambient molt sà. En aquests anys, n'Andreu Tirado cercava voluntaris per començar una nova etapa en Els Cavallets i com no, m'hi vaig apuntar. Varen ser tres anys inoblidables i sento orgull haver-los ballat i sentir-me part de la història de Sant Alfons amb els Cavallets.

El pas a l'escola dels grans a 5è ens va tocar fer-lo amb Sor Apol.lònia, quin encant de dona! Crec recordar que aquest curs vaig treure les millors notes. Me'n record d'un dibuix que vàrem pintar juntament amb un altre company, concretament, en Gerveis, de n'Asterix i Obelix que ens va quedar meravellós.

Ja a 6è era un bot bastant gros amb el canvi d'aules i professors amb les assignatures corresponents. De tots ells en guard un molt bon record. Don Miquel Riera explicant pausadament la lliçó que feia que ho entenguéssim més clarament; igualment a don Toni Masot amb la seva autoritat que el caracteritzava i don Guillem amb la seva bonança i tranquil·litat. Sempre sortia content de les seves classes ja que pareixia que ens contàs un conte de la història del món. Don Toni Xorret,... com me costava entendre les matemàtiques!! Entre els llapis petits d'en Gutiérrez i les esbroncades a en Picornell no en sortia, pobre home!

No me puc oblidar de don Toni Maimó i les seves classes de català, encara ara guard el resum dins un bagul que vaig fer per llegir el llibre *Mecanoscrit de segon Origen*.

Crec que podria contar moltes més anècdotes de llavors i segur que me'n deixaria moltes més, de tant en tant ens reunim per sopar els alumnes de la nostre quinta i entre uns i altres recordam els vells temps .

Cal recordar aquells berenars de pa amb oli amb ceba amb una mica de pebre bo damunt les torradores de dins la cuina. Quina cosa més bona! Aprofitant el temps del pati, jugàvem a futbol i sempre ens faltava espai. Record també la taula de ping-pong i les rodes que fèiem, eliminant el que fallava amb la pala, al final en quedaven dos, si eres un dels finalistes i tenies la sort de guanyar te senties el rei per un dematí.

Record també el viatge d'estudis a Galícia i Portugal, que el vaig fer amb el braç esquerre enguixat per una caiguda en el pati, de la sala de les lliteres dels nins separats de les nines i fèiem trull per no deixar-les dormir, quina paciència que tenien els mestres guardant 60 o 70 al-lots.

Vull donar les gràcies a tots els professors per l'ensenyança que ens varen inculcar que ben segur ens ha servit a tots nosaltres per trobar el camí que cadascú hagi pogut triar. En el meu cas vaig acabar els estudis de C.O.U. a Barcelona ja que el meu esport era el tennis. Vaig haver de partir per intentar esser tenista professional i m'ha servit en part per tenir l'escola de tennis que actualment dirigim juntament amb en Joan Isidre .

Tòfol Bennàssar Manresa

En Tòfol Bennàssar, felanitxer d'arrel i casat, viu a Felanitx. Però no sempre ha estat així: quan va acabar vuitè d'EGB partí cap a Barcelona a estudiar fins a COU, al mateix temps que entrenava a tennis amb la idea de convertir-se en un professional. De fet, mentre estudiava a l'escola Estudis Salla, compaginava amb entusiasme els entrenaments durs. Aquesta fou la seva principal curolla dels catorze fins als dinou anys. Llavors, essent quasi professional de l'esport, va tornar a l'illa i va fer-se càrrec de l'escola de tennis, de la qual n'és actualment l'encarregat, al mateix temps que president del C.T. Felanitx. Juntament amb el futbol (va jugar nou anys amb el Felanitx), el tennis ha passat d'esser una afecció a una veritable passió.

Però té també altres dedicacions que ocupen part del seu temps: és agent d'assegurances i porta la delegació de Mapfre a Felanitx.

I sobretot, és un orgullós pare de dues filles precioses de quatre i nou anys.

QUI ÉS QUI?

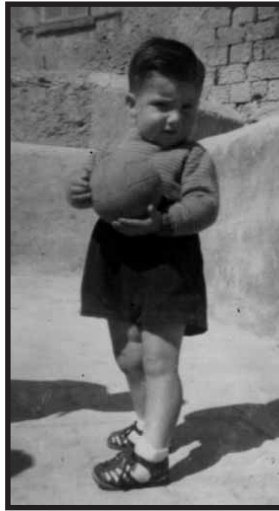
(II)

Les mestres i educadors de l'escoleta tingueren una idea que ara hem fet extensiva a tota l'escola. A partir d'aquest número de la revista, i fins que hi surtin tots, us proposem que endevineu qui són els mestres, treballadors i socis de la cooperativa que surten a les fotografies. Qui és qui? Us donarem una pista. Els podeu trobar a l'edifici de primària.

1

2

3

4

5

6

9

7

8

10

Solucions

- 1-Antonia Serra
- 2-Cristòfol Fontanet
- 3-Francesca Amparo Mestre
- 4-Francesca Cler
- 5-Francesca Sagrera
- 6-Josefina Ortíz
- 7-Maria Antònia Estelrich
- 8-Pedro Muñoz
- 9-Pep Miquel Sans
- 10-Roser Soley

“IMPORTÀNCIA I SIGNIFICAT DE LES ACTIVITATS QUOTIDIANES COM A BASE DE DESENVOLUPAMENT EMOCIONAL I D'APRENENTATGE EN LA PRIMERA INFÀNCIA”

Aquest trimestre des de l'escoleta municipal hem escrit un article una mica més teòric, en el qual es parla d'activitats que es fan a casa però també a les escoletes, i amb les quals els infants aprenen moltes coses, per això pensam que és bastant interessant.

« L'aprenentatge va dirigit fonamentalment a adquirir autonomia: per a desplaçar-se, però també per a fer coses per a ells mateixos, per decidir, per a pensar, per a relacionar-se i conuiuere amb els altres. Així com van adquirint autonomia, va augmentant el seu sentiment de capacitat i d'autoestima.

Potenciar l'autonomia és un objectiu fonamental de l'escola infantil per tal que els infants es sentin capaços i útils, i també perquè és indispensable per al desenvolupament de la responsabilitat, la llibertat i afirmació personal, el criteri propi i la independència.

El desenvolupament de l'autonomia personal permet als infants afirmar

la seva identitat de la manera menys conflictiva.

Si ens aturam a mirar, veim com la vida dels petits gira entorn al joc i a activitats destinades a cobrir les seves necessitats bàsiques. La satisfacció d'aquestes necessitats permet establir relacions i associacions que els faciliten l'adquisició de coneixements i la comprensió de situacions viscudes.

Les activitats quotidianes tenen una sèrie de característiques i presenten unes condicions que poden dificultar la seva realització a l'escola i perjudicar el seu bon funcionament.

- Totes les activitats quotidianes són un recordatori de l'ambient familiar. Són activitats interioritzades com aspectes de la seva relació amb els pares i els sol ser difícil acceptar realitzar-les amb altres persones.

- Són activitats compartides a casa i a l'escola. Menjar, dormir, higiene, descans. Des de l'escola s'ha de comprendre les famílies i evitar judicis precipitats.

- Són activitats poc reconegudes professionalment. Hi hauria d'haver un apropament entre la vida de l'infant a l'escola amb la de casa seva, ja que d'aquesta manera s'afavoreix el desenvolupament i l'aprenentatge.

“

Potenciar l'autonomia és un objectiu fonamental de l'escola infantil per a que els infants es sentin capaços i útils

”

- Són activitats rutinàries. Els adults les haurien de valorar i fer servir per a reafirmar el vincle afectiu.

Com a conclusió podem dir que aquestes activitats van més enllà de la satisfacció d'unes activitats fisiològiques i higièniques, ja que permeten

adquirir coneixements i habilitats bàsiques fonamentals per a viure. Per això és important valorar aquestes activitats, planificar-les i realitzar-les des d'una perspectiva professional i amb una intencionalitat educativa explícita i manifesta.»

(Extret del llibre *Planificar la etapa 0-6. Compromiso de sus agentes y práctica cotidiana*. Editorial Graó)

UN, DOS, TRES... I JUGAM!

Jugar, jugar i jugar! Aquesta és una de les bases més importants en el desenvolupament de l'infant. És a dir, el joc és important des dels primers moments de la nostra vida. És una manera d'establir contacte amb els altres ja que és la primera manera de relació que tenim.

Ja des de ben petits jugam i no podem donar una data final de quan acabam de jugar perquè el joc forma i formarà part sempre de les nostres vides.

Els primers jocs ja són intercanvis entre les persones i fan tornar grans els vincles afectius que són la primera passa per a la comunicació. Més endavant ells comencen a representar situacions quotidianes que ajuden a desenvolupar el llenguatge, adquirir valors i maneres de relacionar-se.

Partint d'aquesta base, ja us podeu imaginar la importància que té jugar dins l'escuela! Ja dins l'aula dels més petits (de zero a un any) s'ofereix la **panera dels tresors**. Aquest no és un joc qualsevol, sinó que permet als infants una manipulació i una exploració d'elements de tot tipus que no són considerats com a les tradicionals joguines. Dins la panera podem trobar des d'una

panera de tresors

joc heurístic

esponja fins a un ventall. I seguint amb la mateixa línia de joc catalogat com a manipulatiu, a l'aula de un-dos anys ens trobam amb el **joc heurístic** format per materials reciclats (botelles de plàstic, teles, anelles, taps...) que permeten posar-los uns dins l'altre, fer-ne caramulls, classificar-los, etc.

joc simbòlic

Però en cap moment hem de deixar de banda el joc lliure ni el **joc simbòlic**. El **joc lliure** permet en tot moment l'espontaneïtat de l'infant i el **joc simbòlic** (fer com si) permet la imitació d'accions de la vida quotidiana del món adult. Això sí, no hem d'oblidar mai el joc amb regles.

joc lliure

Si tots tenen una cosa en comú és que es pot jugar a qualsevol cosa. El que cal tenir en compte és la creativitat i la imaginació del nin que l'enriquiran de forma física, mental, emocional i social.

Com a mestres, educadors i pares cal deixar-los desenvolupar el dret de jugar, de jugar de forma lliure i espontània.

A jugar s'ha dit!

EL NOSTRE POBLE

A les classes de 1r de primària hem duit a terme unes activitats per treballar EL NOSTRE POBLE. Els alumnes han fet una recerca d'informació sobre llocs emblemàtics de Felanitx. Aquí teniu una mostra dels treballs realitzats amb aquesta informació.

LA FONT DE SANTA MARGALIDA

La patrona de Felanitx és Santa Margalida i així és degut a que l'any 1490 Mallorca va patir una gran sequera. El poble organitza processons per demanar que ploqués i dia 20 de juliol - a la plena de l'estiu i dia de Santa Margalida - la font va brollar.

Per commemorar-ho varen decidir que cada any farien festa.

Una tradició que encara es manté viva.

MARTA ARRISO 1ºA

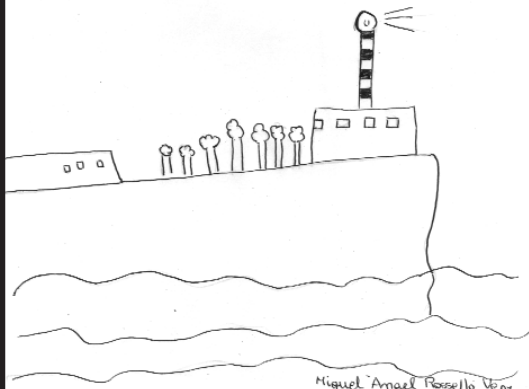

JUAN DEL CID 1ºA

FAR DE PORTO COLOM

Situat en la punta NE que limita la badia del mateix nom, té una doble finalitat; la d'il·luminar a la costa sudest per a la navegació de cabotatge, però també senyalar un port on resolar.

Es va encendre al 1863 i està dotat d'un aparell de 6° ordre que suministra una llum blanca fixa, amb una distància de 10 milles.

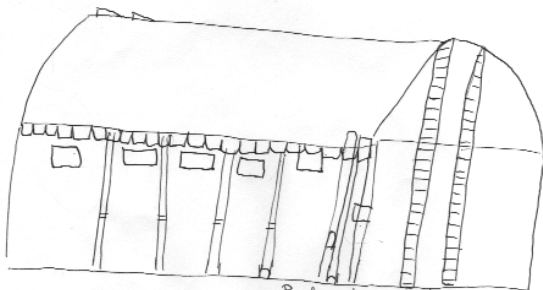

Miquel Àngel Rosello Viny
1r B. Primària

S' ESCORXADOR

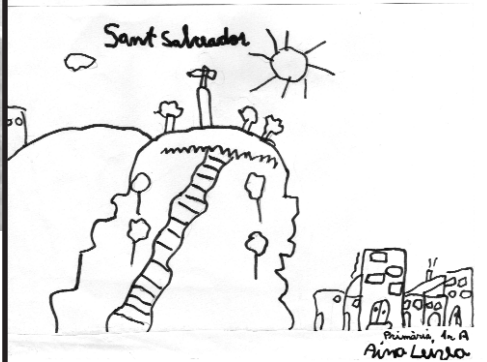
Antiga fàbrica d'electricitat, construït al 1916. El seu funcionament perdurà fins al 1931, fou adquirida per l'Escola. Al 1935 fou habilitada com excorxador municipal. Avui dia és propietat de l'Ajuntament i s'ha habilitat com escola de música.

Paula Arias Antiques (Ròncols)
Joana Maria Sabre Abner
1r B Primària (Músic)

Sant Salvador és un santuari que està al municipi de Felanitx. Forma part de la Serra de Llevant amb una altura de 509 metres. Té unes vistes espectaculars i els dies clars es pot observar Cabrera. El Santuari es va construir l'any 1348. Abans d'arribar, al costat de la carretera, hi ha una petita capella que va ser edificada l'any 1910 per recordar la llegenda del descobriment de la imatge de la Verge per un pastor. També trobam la Creu des Ricot i davant el santuari hi ha el monument a Crist Rei.

És un projecte ideat per l'enginyer agrònom Ernest Mestre. El sindicat va ser edificat entre 1920 i 1922 per l'arquitecte Guillem Fontana.

Va ésser el més gran dels cellers de vins mallorquins. Està situat davant el Puig de la Mola. La botiga va fabricar i vendre vi primer només a Felanitx però després es va estendre al llarg de l'illa amb l'objectiu de donar sortida a la collita dels pagesos que no tenien celler propi. A partir de l'any 1990 el celler va anar en declivi i es va abandonar. Ara està tancat i molt deteriorat. És un lloc d'interès cultural.

EL SINDICAT DEL VI (FELANITX)

Primària de A
 Andrea Moreno Forgas

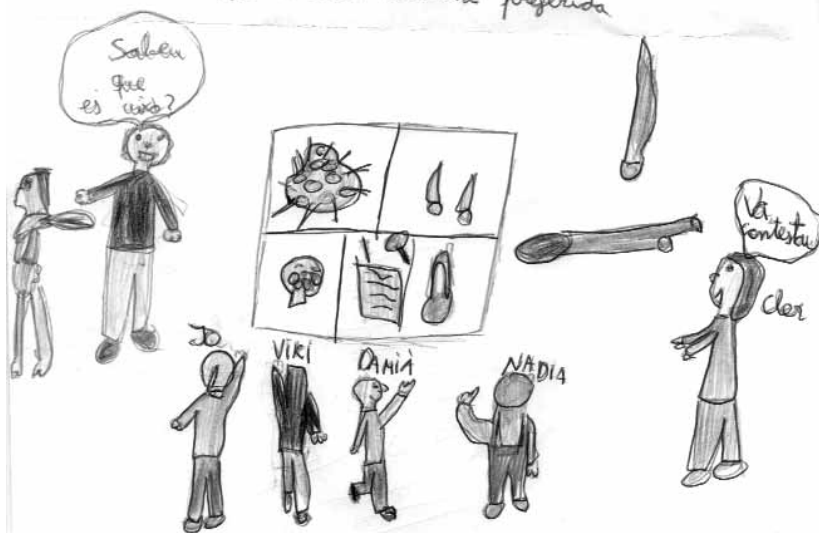
VISITAM LA FUNDACIÓ-MUSEU MOSSÈN COSME BAUÇA

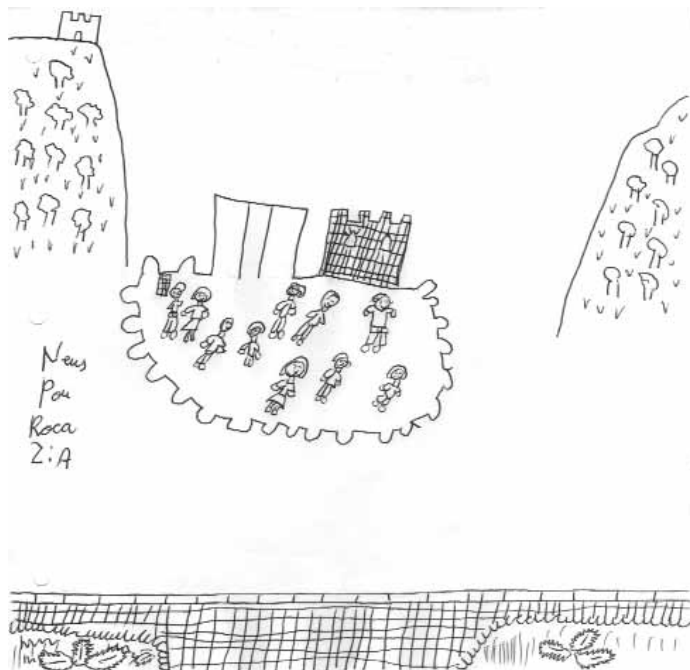
Hem anat a visitar la Fundació-Museu

*Mossèn Cosme Bauça i.... he vist un dau d'un defant
i hem vist un crani d'un home i unes estatuets petites
i també coses que s'han trobat desall la mar.
I també hi havia uns plats molt antics i amb un
dibuix d'un toro i unes eines molt antigues, uns
quadres de persones, estatuets molt antigues..
I tot m'ha agradat molt, m'agradarà
tornar-hi un altre dia.*

2A Aaren Bruce Diaz Dominguez

La meua vitrina preferida

Neus
 Pau
 Roca
 Z:A

Hem anat a visitar la Fundació-Museu

Mossèn Cosme Bausà i... m'ha agradat molt hi

havia cases velles una màquina per rentar hi també havia
 moltes escales i vam pujar a una terrassa i es
 veia l'església de l'escola i també la de la plaça.

Hi havia una bombeta davall una taula de
 Mallorca i molts de llibres de Felanitx.

Victoria Neulimosa Alekauer 2 m B

Hem anat a visitar la Fundació-Museu

Mossèn Cosme Bauçà i...

A mi m'ha agradat molt aquest, encara que és difícil de creure que els homes primitius poguessin construir estàtues tant boniques com aquestes!

El pare d'en domènà Xamena Colom, a les classes de 2n A i B ens ha fet un gran favor, perquè crec que a tots ens ha fet molta il·lusió anar a un museu tan interessant com aquest.
Mària del Mar Mòs Eiol 2n B

Carla Damian
 2n A

Hem anat a visitar la Fundació-Museu

Mossèn Coome Bausà i... He anat amb
 els meus companys de classe i la mestra .

Al museu hi havia quadres, estàtues i
 una petita biblioteca amb llibres

molt antics, hi havia també
 eines molt antigues per treballar

a foravila o també per construir
 mobles, que usaven els repadins

M'ha agradat molt perquè moltes
 coses no les havia vist mai.

Keludat Lomas Moreno 2n A

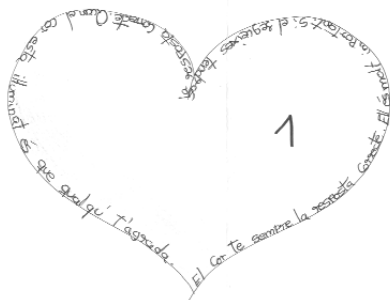
VISITA AL DIARI DE MALLORCA I AL REIAL MALLORCA

Ai mes de Desembre

Vàrem anar de excursió, el primer que
vàrem fer era visitar el Diari de Mallorca.
Ens van explicar un diari, els ordinadors,
com ho escriuen. El que passa, és que un
home va a cercar informació i després
fan el diari amb aquesta informació.
Ens explicaven com ho feien, després
ens van ensenyar les màquines i eren
SUPER grans i SUPER xutes, blanques i cana gre
gues. Els rotells de paper eren SUPER grans,
alts i devien pesar una tonelada. També ens
van ensenyar les màquines on passen el
paper i així es podia fer el diari. Quan vàrem
acabar la visita, vàrem anar al Reial Mallorca,
vàrem veure els treballs, els vestuaris, on
fan les preguntes a l'entrenador i els jugadors.
Vàrem fer uns d'entrenadors i uns altres
de jugadors. Ah! També les dades, les
dutes on fan gimnàstica i on es veuen alguns
jugadors, i entrenador: les grades. El darrer,
el camp del Mallorca, hi vàrem jugar i
vam fer voltes per la pista d'atletisme i
cantava un pec. Més tard vàrem anar a dinar
i a jugar davant la mar i quan vàrem acabar,
agafarem l'autobus cap a Felanitx i quan
arribarem ens vàrem anar a cançons a
de cançons, perquè estàvem desitjats i molt
cançons.

(3r de Primària)

CAL·LIGRAMES

EL COR

El cor té sempre la resposta correcta. Ell és molt important. Si el segueixes tendràs la resposta correcta. Quan el cor està lluitant és que qualcú t'agrada

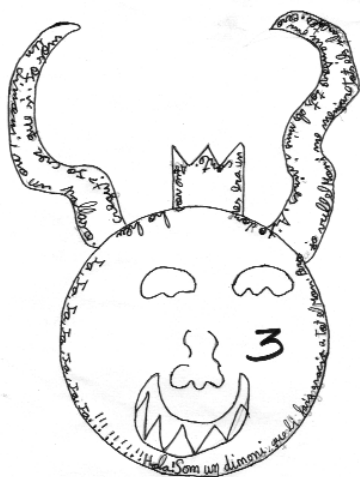
Sara Lustre

UN LLAÇ

Tenc dues ales però no puc volar. Vestits, jaquetes o caps, tots causaran admiració amb la meua gran decoració. A la roba de galans i belles dames sempre em trobareu. Soc un llaç!

Laura Vicens Pont

UN DIMONI

Soc un Dimoni que li faig gràcia a tot el món. Però jo vull el món i me menjaré tots els planetes. Me menjaré tots els nins i les nines. Això només era un conte. A que us ho heu cregut? Jo crec que sí! Jo som un Dimoni i no un pallaso.

Joan Nicolau

LA RUA

Avui a la Rua de la vila
Tots hem sortit al carrer a fer bauxa amb el
cerca-vila

I la gent per veure'ns estava com un formiguer.
Brúixoles, sols, núvols i flocs de neu
han desfilat com si el món fos seu.
Visca la bulla i la festa!!

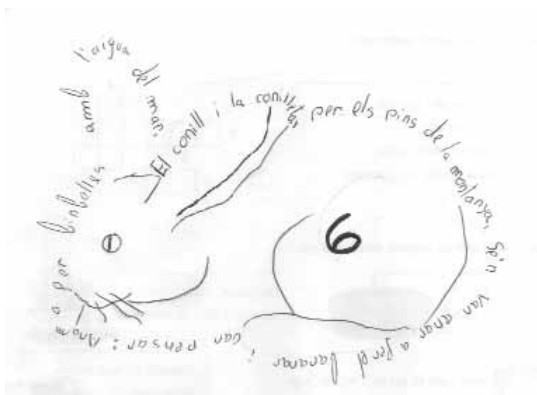
Maria Antònia Bermejo

LA PLUJA

Plou, plou i res no es mou.
La pluja cau suaument
I les cases s'omplen de gent.
Escolt el renou de l'aigua
mentre vaig caminant
i penso, quin so més relaxant!
La pluja va disminuint a poc a poc
Ja torna sortir el sol.

Àngels Fiol

EL CONILL

El conill i la conilleta pels pins de la muntanyeta
Se'n van a fer el berenar i van pensar:
Anem a fer bombolles
amb l'aigua de la mar

Aina G.J.

Alumnes de quart

ENTREVISTA

Seguint amb les entrevistes a grups musicals, que iniciarem al passat número, aquesta vegada vos volem presentar dos grup: LAS HIENAS i LOS ROMÁNTICOS.

Los Románticos era un grup felaniter que va sorgir devers l'any 1957. Era un grup d'amics amants de la música que es veien per tocar i passar-ho bé. No van ser un grup professional, sinó que eren un grup d'aficionats que cantaven per *amor al arte*, com diu la meva padrina.

Entrevistam a n'Apol·lònia Ros-selló Cerdà, ex-cantant d'aquest grup.

Et va agradar cantar amb aquest grup?

Sí, em va agradar molt.

Quants anys tenies?

Quinze o setze.

Com va sorgir la idea de formar aquest grup?

Va ser de manera espontània. Érem un grup d'amics amants de la

música que es veien per tocar i passar-ho bé.

Per què vàreu posar aquest nom al grup?

Fa tant de temps que ja no ho record bé, devia ser perquè ens agradava.

Quines cançons cantàveu?

Romàntiques, com per exemple *El reloj*

A on cantàveu?

A *La Caixa*, però també anàvem a *guateques*, comunions...

Parlau-nos dels components del grup. Qui éreu i quins instruments tocàveu?

En Biel Bordoy, na Caterina Ramon tocava el piano i els altres, en Miquel Andreu, n'Anitín Oliver i jo, ajudàvem una mica amb la percussió. Sempre vàrem ésser els mateixos.

Teníeu formació musical o éreu autodidactes?

Tots érem autodidactes, però na Catalina Ramon després va estudiar música.

Vàreu compondre alguna cançó?

No, totes eren versions de temes d'aquell moment.

Teníeu alguna cançó preferida?

El Reloj

Vares cantar amb un altre grup?

No, sempre amb una coral. Vaig

cantar amb *La Capella Teatina*, i ara segueix cantant amb *Units com a brins*.

Com ha anat succeint la vida musical del grup?

Aquell grup d'amics va acabar fa temps, però la majoria de nosaltres hem seguit cantant a diferents corals. I m'agradaria afegir que encara que *Los Románticos* duràs poc, va ser una època que encara tots recordam.

Joan Antich Adrover 5è A

LAS HIENAS

Quan va néixer aquest grup musical?

Al 1985

Durant quants anys vàreu tocar?

Durant dos anys.

Com vàreu triar el nom del grup?

Sempre anàvem en esbart i rèiem molt.

Per quin motiu vàreu deixar d'actuar?

Per molts motius: estudis, parelles, etc.

Quantes persones formàveu part del grup?

Cinc

En alguna moment us va suposar algun problema ser un grup format

només per dones?

No, cap problema ni un.

Com us vàreu conèixer?

Tres ja ens coneixíem de sempre (des de nines), les altres dues, a l'institut de Felanitx.

Quin tipus de música interpretàveu?

R'n'R (Rock and Roll)

Quins instruments tocàveu?

Bateria, baix, dues guitarres elèctriques i veu.

Com decidíeu el repertori de les vostres actuacions?

Cercàvem cançons que ens agradassin, i les més senzilles, i si sonaven, entraven al repertori.

Vàreu compondre algun tema?

No.

Quants concerts vàreu fer? En recordau algun en especial?

Cinc, i especial, la primera actuació a Porto Cristo.

Teníeu estudis musicals o éreu autodidactes?

Una amb estudis, i la resta autodidactes.

Pensau que algun dia tornareu actuar?

En públic no, per riure nosaltres sí.

Què opinau del panorama musical del nostre poble? Té futur?

Des del primer moment que hi ha molts de grups, ja ens pareix un bon panorama i que tinguin futur n'hi ha algun.

Voleu afegir alguna cosa més o donar-nos algun consell?

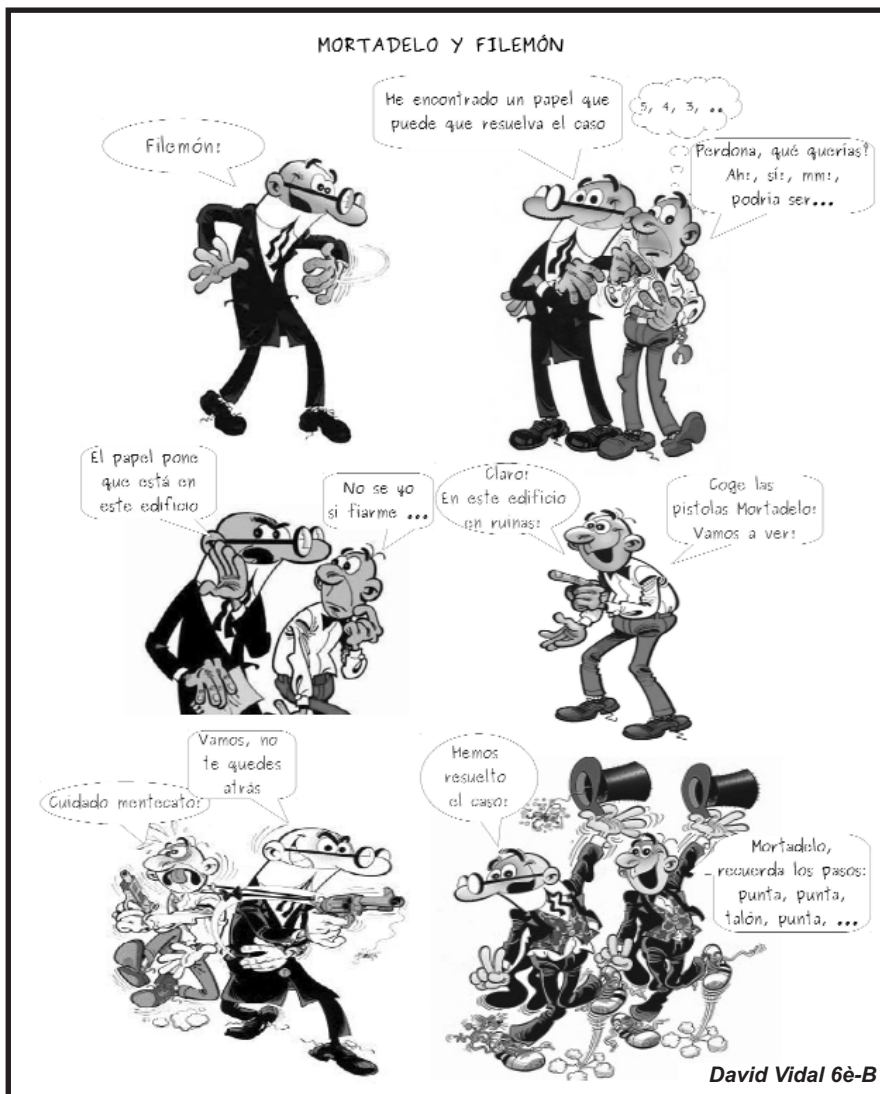
Gaudiu de la música que ens obri moltes portes personals i socials. Ens fa conèixer com a persones.

*Sara Otero, Laura Obrador
i Manelisa Cresta. 5è B*

El Còmic

Al llarg d'aquest trimestre, a sisè, hem seguit estudiant els diferents tipus de textos escrits que podem trobar. N'hem analitzat les característiques i hem observat que, alguns d'ells, necessiten algun suport visual per ésser entesos completament (un dibuix, un esquema, una foto, etc.)

Els còmics en són un dels millors exemples d'aquest fet, ja que sense les imatges no podrien ser entesos. Així doncs, ens hem animat a crear el nostre propi còmic, però amb l'ordinador, com els autèntics professionals! Aquí en teniu un exemple.

SORTIDA AL POBLAT

TALAIÒTIC DE S' ILLOT

Dia 25 de gener els alumnes de 6è vàrem anar a veure el poblat talaiòtic de S'Illot, a Sant Llorenç des Cardassar. Quan hi vàrem arribar, ens separàrem en dos grups per fer diferents activitats.

Vàrem entrar a una sala on s'explicaven els períodes pels quals ha passat aquell poblat. Hi havia informació, maquetes i fotografies sobre els objectes que fabricaven i feien servir els homes prehistòrics en la seva vida quotidiana.

Després vàrem sortir de l'edifici i vàrem visitar el poblat, bé, el que queda d'ell: les restes de murada, unes quantes cases en peu, d'altres derruïdes, un pou que conduïa a una cova subterrània, etc.

En haver berenat, vàrem participar en un taller de ceràmica primitiva i, tot seguit, vàrem fer una caminada cap a sa Punta de n'Amer, que és un espai protegit de S'Illot. Al principi del camí vàrem trobar un niu de metralladores del temps de la guerra civil.

Al final del camí arribàrem al castell de sa Punta de n'Amer, que és una antiga torre de vigilància de l'edat mitjana, feta per avisar la població dels atacs dels pirates. Aquesta fortificació formava part de la filera de torres de vigilància que envoltava la costa de Mallorca. Entre elles, es comunicaven amb miralls durant el dia i amb senyals de foc durant la nit. Varem dinar a l'exterior del castell i després vàrem visitar-ne l'interior.

Més tard vàrem retornar al poblat a recollir la terrisseria que havíem fet al matí i, finalment, tornàrem cap a Felanitx.

Albert Fuster Oliver
6èA

Escultura a plàstica

Al mes de gener vàrem fer la nostra pròpia escultura a classe de plàstica. Cadascú va elegir el que volia fer. Vàrem utilitzar tot tipus de material reciclat: cartons, llaunes, botelles de plàstic, pedres, etc. També en fèrem amb fang i cartolines d'entre altres. Després, vàrem redactar un escrit explicant com la vàrem fer i quin material utilitzàrem. El darrer dia, la vàrem presentar davant tota la classe, explicant als companys tots els passos que havíem seguit per aconseguir crear la nostra escultura.

Hem après que a partir del material reciclat som capaços de crear coses noves sense necessitat de comprar res.

Tots podem ser creatius !

*Maria Laura Fernández Binimelis
 Jose García Heredia
 Ainhoa Macià Vender
 1r ESO A*

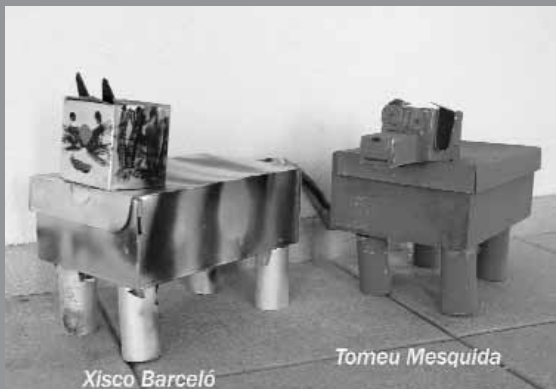

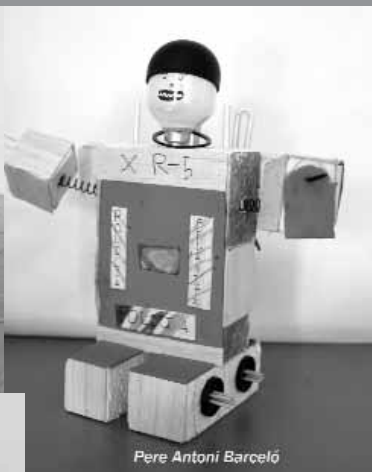
Marc Rigo

Art Art Art

Xisco Barceló

Tomeu Mesquida

Pere Antoni Barceló

Toni Gallardo

Maria Laura
Fernández

Ainhoa Macià

Juani Monduliña

Cristina Umbert

GREGUERIES

Des de 1910 em dedico a la gregueria, que va néixer aquell dia d'escepticisme i cansament en què vaig agafar tots els ingredients del meu laboratori, flascó per flascó, i els vaig barrejar, sorgint del seu precipitat, depuració i dissolució radical, la gregueria. Des de llavors, la gregueria és per a mi la flor de tot el que queda, el que viu, el que resisteix més a la descreença. la gregueria ha estat perseguida, denigrada, i jo he plorat i rigut per això, perquè m'ha fet pena i m'ha fet gràcia.

Ramon Gómez de la Serna, autor d'aquest paràgraf i pare, per dir-ho així, de les Gregueries, ha estat qui ens va donar una idea creativa als alumnes de primer d'eso A durant les classes de llengua espanyola: agafar objectes quotidians i convertir-los en això, en gregueries enginyoses i humorístiques, un joc de metàfores que mai no s'acaba. A continuació podreu llegir-ne alguns exemples.

La nevera es el iglú de la comida
 La televisión es la caja de la risa
 La despensa es el supermercado de casa.
 El microondas es puro infierno para los alimentos
 Abre las puertas al vacío la aspiradora
 La lavadora es un remolino infinito de ropa
 La nevera guarda dentro un invierno eterno.
 La radio lleva la voz cantante
 La lavadora tiene la cabeza que le da vueltas
 El pan tiene un solarium particular en dirección a la tostadora
 La ropa está cansada de que la lavadora la maree.
 La nariz fabrica mocos a precio de pañuelo
 Los cuentos son bosques de misterio
 La hierba son los pelos de la tierra
 Los zapatos son los coches de los pies
 El calendario es el paisaje de los meses
 La lluvia son las lágrimas del cielo.
 Los dedos están en la prisión del anillo por tener las manos largas.
 Dentro de la maleta se esconde el año de la agenda
 El despertador es el cuento de cada mañana
 Los planetas son guirlandas del universo
 La lengua es la carretera del estómago.

Alumnes de 1er d'ESO A

EL MÓN

El món està en les nostres mans, tots som germans.

Els nostres fills ens acusaran, si tan malament el deixam.

Tan se val d'on vengueu,

tan del sud com del nord i tots estam d'acord:

és el nostre món,

és el món de tothom.

Tots volem la pau,

i sabem que nosaltres som la clau.

Cuidem el món com si fos el nostre cor, com si fos or, com si fos un tresor.

No importa el color ni el sexe

a totes les persones hem de tenir afecte

No hi ha fronteres, ni banderes.

Tots volem un món millor per viure, per sobreviure.

Ho dic sense embulls:

Les guerres seguiran mentre el color de la pell

sigui més importat que el dels ulls.

Eduardo Roedel Da Silva 2n B

Artesania

Enguany a l'assignatura d'artesania hem fet uns quants treballs. A la primera classe vàrem fer una llista de totes les opcions que ens donava la mestra, i també teníem l'opció de fer altres coses de creació i originalitat pròpia.

Al primer trimestre era obligatori fer una làmpara amb la qual vàrem aprendre a connectar cables, etc., i un marc per fotos i els seus dissenys varen ser molt originals. També vàrem fer sabó i vàrem veure el seu procés i com en podíem fer a casa, quin temps tardava a fer-se, etc.

Al segon trimestre hem construït jocs de taula, cortines, penjadors, joiers, hem cordat cadires, entre altres; les cortines eren o bé fetes de iogurts, o bé amb trossos de tela. Els jocs de taula es varen fer de diferents maneres. Alguns amb fusta, altres amb un simple tros de cartró i les fitxes amb xapes, taps de botella, fustes o cartró. Quan vàrem fer les cadires vàrem veure que es podien cordar de diferent manera, que es podien fer diferents dibuixos, i que uns quedaven més forts i resistents que uns altres.

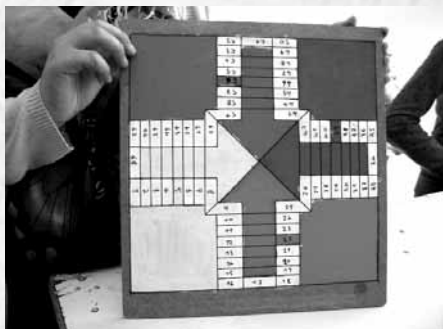
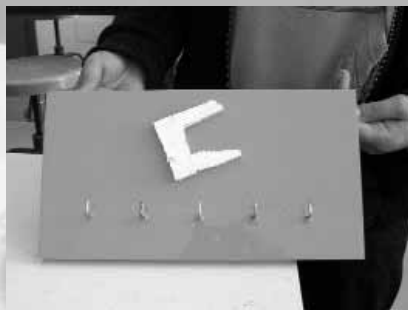
Com podeu veure tot està fet amb material reciclat, o la majoria de coses.

També hem après noves tècniques per fer segons quins treballs per tal que ens quedessin millor.

És una assignatura entretinguda i molt divertida.

Maria Santandreu Oliver
 2n ESO B

Viatge a La Masella

El passat 4 de març, alguns alumnes de secundària ens vàrem embarcar en una aventura que al final, ens va fer canviar i millorar com a persones a molts de nosaltres. Jo pens que és veritat quan diuen que d'un viatge sempre tornes canviat; potser perquè has après coses noves o potser perquè has conegut unes persones les quals ja mai podràs oblidar.

Per a alguns ja era el tercer any, però no per això va deixar de ser menys atractiu. Precisament, enguany va ser especial. L'estació d'esquí no era la mateixa, com tampoc molts dels nens i nenes.

En el fons, podria passar-me nits senceres contant tots els detalls del viatge però em quedaré amb els moments que més em van marcar a mi i segurament a molts dels qui hi vàrem anar.

Per començar, cal a dir que ens vàrem aixecar a les 3:00 h de la matinada. N'hi va

haver molts que ni tan sols varen tocar els llençols! Després, encara mig endormiscats, ens vàrem despedir dels pares i ens vàrem dirigir a l'aeroport de Palma i d'allà cap a Barcelona. Finalment vàrem arribar al nostre destí final; l'estació d'esquí de La Massella, tot i que de neu n'hi havia poca.

Ens allotjàrem en un hotel a peu de pistes, on també hi havia altres campaments. Destacaré sobretot un grup d'alacantins, amb els quals ens vàrem fer molt. Eren molt simpàtics i encara, passat un mes, tenim correspondència amb molts d'ells.

Dormíem en dues habitacions; una per a cada sexe. Al vespre, les nenes feiem un *Sálvame Deluxe*, com deïem nosaltres; ens contàvem totes les xafarderies que sabíem. Era increïble perquè mai ens quedàvem en blanc, sempre en sorgia una. Mentre que els nens, no sé ben bé el que feien, però segur que una de les seves. L'últim vespre, però, amb la bulla que ens caracteritza a molts de nosaltres, vàrem decidir que aquella fos una gran nit. Les nenes vàrem anar a l'habitació dels nens i ens hi vàrem estar una bona estona, entre que xerràvem, ballàvem i ens contàvem acudits. En quatre llits hi van arribar a estar vuit persones. I realment ho vam aconseguir, fou una nit espectacular. Un altre record que ara em ve al cap fou un matí en què gairebé tots pujàrem al cim de la muntanya. Quan fórem a dalt, començà a fer un vent extrem i la temperatura davallà prop de -20 graus. Fou horrible perquè no sabíem com baixar, l'únic que teníem clar era que si ens quedàvem uns minuts més allà dalt ens congelariem del fred que feia. Però fou una aventura més aquella, i segurament ara sabrem com actuar quan la muntanya se'ns fa adversa. A més, cal dir que els "novatos" varen prosperar molt en l'esquí d'ençà del primer dia i també els que no ho érem tant vàrem millorar bastant. També recordo la *Gurrutaca*, la famosa gurrutaca. És un joc que va inventar en Xisco Olivares. La gurrutaca és un capell amb la base elevada i molt cridanera. Quan algú no creu o fa alguna dolentia se l'ha de posar i obeir les feines que li

ordenen. Cal dir que en ocasions, molta gent et sobreexplotava, i ho dic per experiència!

I per acabar, com és degut, faré referència al *furor-fura*; una sèrie de proves on la rivalitat entre els dos sexes és màxima. Aquest any han guanyat els nens, encara que em costi admetre-ho. Com que estàvem empatats de punts, en Xisco va decidir fer una prova eliminatòria. Qui endevinés la següent qüestió es proclamaria guanyador en el *furor-fura* d'aquest any, *quin animal vola i menja pedres alhora?* Si no ho sabeu, segurament ho sentireu a dir a en Xisco en to de burla a alguna nena. Però per no ofendre més la tropa femenina, us diré jo la resposta; el *arnepiedras volador*. Cal recalcar, però, que les nenes van escarmentar i bé els nins en la prova de caraoque, que és indiscutiblement nostra.

Finalment només em queda dir que aquest any fou realment especial, ja que s'ha creat un fort nexa d'unió i amistat entre tots aquells que vàrem anar a la neu. I no només això, sinó el sentiment de conviure amb ells com a una gran família que som per uns dies m'ha ensenyat molt i he après grans consells al seu costat. Només dir que l'any que ve us animeu a participar-hi perquè llavors, quan sigueu grans, podreu dir amb orgull i nostàlgia als vostres fills o nets: jo hi vaig ser aquí!

Chiste del viaje; contado 304 veces: Qué bien s'etá aquí. No hace ni frío ni calor'. Cerogradó.

Felicitat Mestre Mas
3er E.S.O B

FINS AQUÍ HEM ARRIBAT

Setembre. Nervis. Tenim tres anys i la nostra mare ens porta cap a l'escoleta, estirant-nos de la mà. Nins plorant i altres contents, comença l'escola, no coneixem a ningú, la mestra és una dona estranya i desconeguda... I... ja som a 4rt d'ESO. Hem de fer la maleta, ens preparam pel viatge d'estudis. D'aquí a poc ens donaran les notes, i prepararem la festa de fi de curs... Com passa el temps!

A quart tot és diferent, som els grans, i ja no ploram per venir a escola, encara que ens seguim queixant. Els nervis a l'hora de fer un examen encara hi són, però recordau aquell mal de panxa que teníem abans de fer el primer examen a primària? Aquells primers deures, els primers dictats i les primeres lectures que ens endúiem a casa? Però no tot ha estat feina, també ens ho hem passat molt bé.

Les colònies, les excursions, el viatge a Barcelona, la nostra primera sortida amb avió... Tot això han estat experiències inoblidables que ens han ajudat a conèixer-nos millor i acabar essent un grup d'amics.

Quina enveja que sentièiem quan vàiem cantar l'*Adeste Fideles* als de quart! Aquell matí que ens varen reunir tots al pati per començar 1er d'ESO sentièiem les mateixes pessigolles a la panxa que quan havíem de començar primer de primària. Aquells maleïts escalons impossibles de pujar amb les maletes de rodes, aquell racó del pati de dalt de la Caritat...

El bar era un lloc on ens sentièiem insignificants devora dels majors. No ens atrevíem a entrar perquè pensàvem que ens farien fora o que algun al·lot se'n riuria de nosaltres. Però ara som nosaltres els qui ocupam totes les cadires i els que miram amb superioritat els més petits.

Nomès dir que, encara que vosaltres ara us sentiú petits, aviat sereu a 4rt. Aprofiteu el temps i gaudiu, que l'ESO passa molt aviat.

Alumnes de quart de secundària

PROJECTE DE TECNOLOGIA

ENGINYERS PER UN INSTANT

Els alumnes del mòdul voluntari de PQPI durant el segon trimestre a l'assignatura de tecnologia hem realitzat el projecte tecnològic d'un pont. Per a nosaltres ha estat tot un repte perquè hem fet una maqueta d'un pont, hem après a fer canvi d'escalles, a utilitzar eines al taller de tecnologia, etc.

El primer que vàrem haver de fer per realitzar el projecte era pensar el pont que volíem construir; podia ser real o inventat (però havia d'aguantar 3 Kg de pes), els mitjans necessaris per construir-lo (màquines, eines, materials,...) i els procediments de treball i muntatge. Quan vàrem tenir pensat el pont que volíem realitzar ens vàrem posar a fer feina. Vàrem fer els plànols de conjunt, els plànols d'especejament, esquemes de funcionament i muntatge, planificació del treball, la construcció del prototip, cost econòmic del pont i avaluació. El material per realitzar el pont només podia ser tubs de paper de diari o de canyetes.

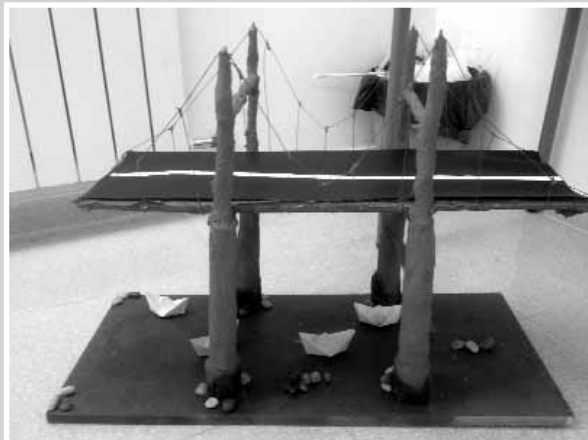
Durant aquest mesos hem fet molta de feina i hem tingut molt de nirvis intentat que quedàs el més bé possible, i ha pagat la pena. Estam molt orgullosos del resultat final, per això us ho hem volgut mostrar.

Ens hem sentit com a petits enginyers per uns instants!

Irene Aparicio
 Mòduls voluntaris de PQPI

MAGISDÈRIES,

AUTOBIOGRAFIA

o

MONOGEMA

Faig tot l'esport que puc, la meua feina hi està relacionada i intent que la gent gaudeixi i visqui l'esport així com jo el visc.

Aquesta vegada m'ha tocat a mi fer aquest article de la revista i no sé si serà gens del vostre gust ja que crec que a molta gent no li importa la vida dels altres perquè té molt a fer amb la seva. Però esper que no tothom sigui així. Faré aquest escrit tan bé com sé però pensau una cosa: "allà on no n'hi ha més que no n'hi cerquin".

Per començar us puc dir que les meves aficions són diverses, però pràcticament totes tenen un fil conductor que

és l'activitat física.

L'esport que vaig començar des de més petit i el que he practicat més ha estat el TENNIS el qual m'ha aportat molts d'aspectes de cara al meu desenvolupament personal (i així he quedat) i li estic molt agraït. Alguns d'aquests aspectes són: feina, sacrifici, superació, joc net, respecte, motricitat..

Del tennis tenc coratge d'escriure moltes coses, però només us contaré quatre cosetes ja que vull parlar d'altres

temes. Darrerament practico poc aquest esport, tot i que és el que més m'agrada, degut que estic moltes hores fent d'entrenador dins la pista de tennis i per evitar la monotonia faig altres esports. La meua afició pel tennis m'ha fet treure'm el curs d'entrenador i àrbitre d'aquest esport i el darrer viatge que he realitzat ha estat a veure el "grand slam" de Wimbledon on vaig passar uns dies inoblidables veient els millors jugadors i jugadores del món.

sempre que puc faig una escapadeta a la mar, la qual m'aporta una desconexió del món mundial cosa que és molt necessària com a teràpia

Juntament amb l'activitat tennística he anat practicant altres esports. Quan anava a l'escola, on encara vaig, practicava FUTBOL SALA i ATLETISME (cros, salt de llargada, proves de velocitat) i quan vaig començar a fer feina a aquest col·legi vaig entrenar un grupat d'anys diversos atletes.

Ja de més grandet vaig dedicar cinc o sis temporades al FUTBOL. Del futbol vaig passar al FUTBOL SALA on vaig passar dues o tres temporades i a

partir d'aquí ja em vaig dedicar a gaudir de l'esport d'una manera més irregular i més lúdica, tot i que qualche competició ha sortit. Us cont tot això perquè vegeu que no és una afició passatgera, la de l'esport, sinó que és un estil de vida.

Darrerament les úniques competicions que faig són qualche torneig de PÀDEL, esport al qual dedic més temps. I això que no fa gaire anys que es practica per la nostra contrada.

A l'estiu fa molts d'anys que vaig per Cala Marçal; ara no participo al torneig de FUTBOL PLATJA però hi he participat bastants d'anys. Però si que encara ho faig al torneig de VOLEI PLATJA tot i que si no som el padri de la competició hi faig aprop, i esper que la salut i les forces em deixin apuntar-m'hi molts d'anys més ja que fruesc.

Una novetat d'aquest darrer estiu a Cala Marçal ha estat la introducció del TENNIS PLATJA que com vos podeu imaginar també he volgut conèixer i practicar.

Bé, canviant un poc de caire també puc dir que som un gran aficionat a la pesca i sempre que puc faig una escapadeta a la mar, la qual m'aporta una desconexió del món mundial cosa que és molt necessària com a teràpia. No molt enfora d'aquesta afició hi ha la d'anar a cercar esclata-sangs i altres fongs.

Com podeu suposar a casa meva em diuen; “no hi ha por que la casa et cai-gui damunt”

Ja per acabar i per desembafar un poc vull comentar una afició que m'ha sorgit fa poc temps i és bastant diferent a les altres. És **ESCRIURE** un poc de

POESIA IRÒNICA (com a bon Felanitxer) quan un conegut celebra un esdeveniment important. Vos deix amb un exemple “light” ja que en un escrit formal no puc emprar segons quins tipus de paraules grolleres i malsonants:

*Les magisdèries de la revista m'han encomanat
i jo bé que he pensat
tot i que l'escrit gaire bé no ha quedat
maldament molt m'hagi esforçat
esper que un poc vos hagi agradat.
Aquesta glosa irònica no ha estat
ja que segons quin tipus de paraules no he emprat
perquè fer un escrit més o manco formal he intentat
i així per a tots els públics s'ha adequat.*

P.D: com podreu observar a la fotografia del principi ara tenc menys temps lliure per practicar les meves aficions. Però tenc un bon entreteniment.

JOAN ISIDRE ALBONS MESTRE
Mestre de primària

EL MÓN AMB UNS ALTRES ULLS

La crisi, la prima de risc, els conflictes polítics, la corrupció ... Tots aquests temes són els que primordialment ocupen, no tan sols les pàgines de tots els diaris i informatius, sinó que són també els que comenten la gent al carrer. Veritablement són temes crucials en el moment actual i que en gran manera marcaran o determinaran el nostre futur i el de les generacions vinents. La població està immersa en un clima de pessimisme i d'apatia. Sembla que la solució és molt llunyana i difícil d'aconseguir, que el nucli de la problemàtica és merament econòmic i que si aconseguim superar aquesta crisi financera ja haurem aconseguit el que cal per ser "feliços".

Però nosaltres no creim que el camí sigui únicament aquest. Seria necessari aprendre a canviar la nostra escala de valors i donar importància al que realment en té, al que és realment essencial i que sovint deixam en segon pla, emmascarat per unes necessitats més

materials. Creim que hauríem d'aprofitar aquest moment per replantejar-nos com ens interessa que sigui el nostre futur, que és el que vertaderament importa.

S'ha discutit molt que els nostres fills tenen més del que necessiten, que es passen el dia connectats als videojocs, xarxes socials, noves tecnologies en general; que s'han perdut els jocs de carrer, les tertúlies, el llegat de la cultura popular, l'experiència dels nostres padrins... Deim que la vida actual és molt materialista, que es van perdent els valors familiars, que els joves són els grans consumidors d'avui en dia i encara que el moment actual és poc favorable, perdre el nostre poder adquisitiu i no poder seguir amb el mateix ritme de vida que havíem tingut fins ara, ens angossa.

Nosaltres pensam que és ben hora de canviar les nostres prioritats i ensenyar als nostres nins i joves a atorgar a cada cosa el seu vertader valor, a aprendre a acceptar i adaptar-se als canvis que la vida ens ofereix.

És ben hora d'esborrar el somni que la vida és de color de rosa i tot és fàcil i ràpid, que per aconseguir allò que volem basta allargar la mà o pitjar un botó. Creim que hem de reivindicar la cultura de l'esforç, com a fonament per adquirir una autèntica i duradora satisfacció personal, que la lluita per aconseguir els nostres objectius esdevengui una merescuda victòria.

Ens hem avesat a sentir sense escoltar, a mirar sense veure, passam ràpid per la vida sense adonar-nos dels petits detalls que vertaderament li donen sentit. Sembla que tot ha de ser immediat, que l'important és la quantitat i no la qualitat ... Els anys passen i tot i haver aconseguit moltes de les metes personals que cadascú s'ha proposat, sovint, quan feim balanç, ens trobam buits per dintre. Alguna cosa no marxa, tal vegada no hem encertat a l'hora de triar els vertaders objectius a aconseguir, aquells que vertaderament ens ferien feliços. Hem viscut amb una bena als ulls per no veure el que ens angoixava, amb unes ulleres que ens donaven una visió distorsionada de la realitat. El nostre camp de mira ha estat limitat, sols hem sabut mirar en una direcció i ens hem oblidat de contemplar el paisatge.

Però durant aquest temps de persecució sempre hi ha hagut un moment en què ens hem creuat amb persones que han sabut decantar la palla del gra, persones que han sabut mirar endavant sense deixar-se arrossegar pels les ventades. Aquestes persones no sempre

són grans filòsofs, ni erudits, ni grans personalitats de les finances ni de la política. Sovint tot és molt més senzill del que pareix basta tenir un poc de sentit comú.

*passam ràpid per la vida
sense adonar-nos dels
petits detalls que
vertaderament li donen
sentit*

Ens agradaria recomanar-vos que fésiu una “volta” per un blog molt curiós que a nosaltres ens ha cridat l'atenció. Ens mostra com les aparences enganen i com sempre cal anar un poc més enllà d'allò que creim percebre en un primer moment. Amb aquest blog ens adonam que no cal complicar les coses, que dins la senzillesa hi ha grans veritats i que entre “senzill” i “ximble” hi ha un gran abisme. Nosaltres us volem presentar pensaments profunds en boca d'una persona senzilla.

<http://elmondelquim.wordpress.com/>

Per acabar vos deixam amb una frase d' Oscar Wilde

“ Tots estam dins una claveguera però alguns miren les estrelles”

ORIENTAR FAMÍLIES: PREVENIR CONFLICTES.

Tinc un nen de 8 anys que aquest any fa 3er de primària i no porta gens bé això de fer deures cada dia!, no vol arribar mai a casa perquè sap el que toca i encara no has sortit de l'ascensor ja s'està queixant. A mi em sap greu, perquè és un nen intel·ligent però utilitza la llei del mínim esforç, i li has d'estar a sobre. Són coses que podria enllestir ràpid però s'estressa"; la seva resposta davant d'aquesta situació, el que li surt, és ràbia i el plor! Intento no posar-lo a fer deures només sortir de l'escola perquè es distregui una miqueta i, si el veig molt "agobiat" fins i tot li he arribat a canviar el registre amb música i ball o bé la dutxa, per després poder continuar...

Primer de tot dir-te que realment és important que el tema deures es converteixi en una rutina perquè això HA

DE SER una rutina, com menjar, dormir, deixant de banda que el tema de a favor i en contra... és a part. Personalment crec que quan el nen entén que fer deures, o anar a l'escola és quelcom **NO NEGOCIABLE**, és a dir que s'ha de fer, i s'haurà de fer toqui el que toqui i amb el mestre que sigui i amb l'assignatura que toqui tenim una gran batalla guanyada conjuntament amb la del menjar i la del dormir! Perquè poc o molt, de deures i de responsabilitats sempre en tindrem. Quan dic una rutina vull dir quelcom no qüestionable, que s'ha de fer "punto-pelota". Sobrentenc, que a 3er de Primària tampoc posen molts de deures (cal controlar que realment aprofita el temps a classe i resulta que no s'emporta a casa tot

allò que no fa a l'escola!?) i que tant important com que els faci és que S'ACOSTUMI QUE SÓN LA SEVA RESPONSABILITAT!, igual que la teva és fer el sopar, o posar la rentadora o treballar fora de casa.

Algunes idees:

1. Asseure'ns al voltant d'una xocolata calenta al bar o a casa, o al sofà amb el pare (si pot ser) i dir molt seriosament que cal arribar a un acord amb el tema deures.

els deures són una responsabilitat, no una obligació!

Donar a triar en opcions tancades:- els deures s'han de fer però què prefereixes fer-los tan bon punt arribem a casa – després de jugar una estona – o, veure la tele – o en dues parts de 30 minuts a amb descans de 15 minuts -mentre juguem una partida a l'oca, l'UNO o feu el que vulgueu!- ?

I la que es triï es manté FIXA ... NO ANEM CANVIANT CADA DIA! Només podem fer de tant en tant algun extra... sinó cada dia estaríem negociant.

2. Escriure i fer el pacte i enganxar-ho a la nevera (o a l'habitació o al menjador,...) amb l'acord signat. Fer-ho amb la seriositat i pompa que pugueu posar en joc.

3. Reconèixer l'esforç i l'evolució, si cal amb un reconeixement no material: “si durant quinze dies no remugues, ni

plores, i demostres que amb vuit anys ja ets responsable de la teva feina escolar, ho celebrem tots junts anant... (...a on ell vulgui! Però no parlar de PREMI NI MATERIAL NI IMMATE-

RIAL!, els deures són una responsabilitat, no una obligació! assumir aquesta responsabilitat és quelcom a celebrar! però no a premiar!

Recorda que només té vuit anys i que a cap diari es llegeix “Niño de ocho años ingresado en el hospital por ataque de ansiedad cuando su madre la obligó a hacer deberes en casa!” Nosaltres podem i hem de contenir els nostres fills!

Anna Iglesias Coll, M. Helena Tolosa Costa

Extret de: <http://orientarfamilies.wordpress.com>

*Alumnes de 1er de
batxiller a l'Institut.*

Curs 1966-67.

*Professor: Don Andreu
Julia*

*Nins de l'escola de
San Valls.*

Curs 1940.

*Mestre suplent:
Don Jaume Capó
"Trinidad"*

*Professors de l'Institut
Laboral.*

Any 1967.

*Don Bartomeu Riutort,
Don Guillem Obrador i
Don Gabriel Rabassa*

Escola de s'Horta.

*Alumne: Jaume Marresa
Adriover.*

Curs 1953-54

Nines de la costura.

Any 1950.

Sen Valls

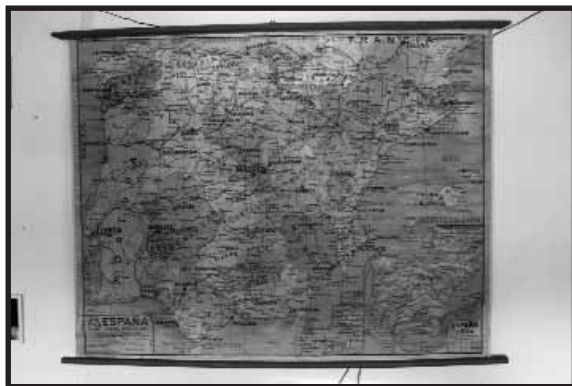
Mapa polític d'Espanya.

Escala 1:1.000.000.

Fabricat a Barcelona.

Any 1967.

Dibuix de Lisco Coll

L'ESCOLA
EN CATALÀ
ARA I SEMPRE

